

พระสังฆกรรมเลอะเลือน

นำเสนอเมื่อ : 23 ก.ค. 2552

ศาสนาที่อยู่ภายใต้กฎเดียวกันกับสรรพสิ่งทั้งหลาย เมื่อการเกิดขึ้น มีการดำรงอยู่ และมีการเสื่อมสิ้นไป เช่นกัน ตามที่ปรากฏในบทบรรณาธิการของนิตยสารธรรมะชื่อ "น่านฟ้า" ว่าไว้ดังนี้

พระพุทธศาสนาได้เข้ามาในสุวรรณภูมิเป็นครั้งแรกเมื่อราว พ.ศ. ๒๐๐ เศษ พระราชกวี (อ่ำ)วัดโสมนัสวิหารได้แปลความหมายจากกระเบื้องจารและแผ่นจารึกต่างๆที่ขุดพบในที่ต่างๆทั่วประเทศแล้วนำมาปะติดปะต่ออ่านแปลความหมายรวมกัน ได้ความว่า พระเจ้าอโศกมหาราชส่งสมณทูตที่เป็นพระอรหันต์ถึง ๕ รูปมี**พระโสณะมหาเถระ**พระฉานียะมหาเถระ **พระอุตตระมหาเถระ** พระภุริยะมหาเถระ และพระมุณียะมหาเถระ เขามาเผยแผ่ศาสนาพุทธในดินแดนสุวรรณภูมิแห่งนี้

ศาสนาพุทธได้เคยเลือนหายไปจากประเทศอินเดีย จนต้องนำศาสนาพุทธจากประเทศอื่นกลับสู่ประเทศอินเดียอีกครั้ง เห็นได้ว่าศาสนาพุทธไม่ได้ถูกนำไปเผยแผ่ยังประเทศอื่น เช่นการปักหลักอย่างมั่นคงในสุวรรณภูมิ ศาสนาพุทธก็คงหายไปจากโลก การเผยแผ่ศาสนาพุทธไปยังประเทศอื่นจึงมีความสำคัญต่อการคงอยู่ของพระพุทธศาสนา

เช่นเดียวกับ **พระสังฆกรรม** ซึ่งมีโอกาสที่จะเลอะเลือน หรืออันตรธานไปได้ พระพุทธองค์ตรัสแสดงธรรม ๔, ๕ อย่างว่าเป็นไปเพื่อความเลอะเลือน เพื่ออันตรธานแห่ง**พระสังฆกรรม** คือ

๑. ภิกษุทั้งหลายเรียนพระสูตรด้วยบทพยัญชนะที่ยกขึ้นผิด

มีเนื้อความอันแน่นำผิด

๒. ภิกษุทั้งหลายเป็นผู้ว่ายาก

๓.

ภิกษุผู้สดับรับฟังมากไม่สอนผู้อื่นให้ท่องจำพระสูตรโดยเคารพ
เมื่อภิกษุผู้สดับรับฟังมากเหล่านั้นล่วงลับไป
พระสูตรก็ชื่อว่ามิมูลรากอันขาด(ไม่มีผู้ทรงจำได้)

๔. ภิกษุผู้เป็นเถระเป็นผู้มักมาก ย่อหย่อน เอาแต่นอนหลับ
ทอดธุระในความสงบ
ไม่ปรารภความเพียรเพื่อบรรลุธรรมซึ่งยังไม่บรรลุ
ทำให้คนรุ่นหลังถือเป็นตัวอย่าง

การที่**พระอาจารย์ภูสิต(จันทร์) ชันติธโร**
เจ้าอาวาสวัดป่าหลวงตามหาบัว ญาณสันปันโน
ได้เดินทางไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่กรุงเวียนนา ประเทศออสเตรีย
เมื่อปลายเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๒ ตามคำเชิญของ
พระครูสมุห์ทวีรัตน์ พระธรรมทูตประจำประเทศเยอรมัน ในงาน
Thailand Grand Invitation 2009 ซึ่งจัดขึ้นในมหาวิทยาลัยเวียนนา
เป็นเวลา ๗ วัน ทั้งได้มอบเงินจำนวนหนึ่งไว้เพื่อเป็นทุนในการก่อตั้ง
สำนักสงฆ์สวนแสงธรรม ในประเทศออสเตรียด้วย
ดังรายละเอียดท่านสามารถหาอ่านได้จากเรื่องภายใน **“น่านฟ้า”**
ฉบับนี้

พระพุทธศาสนาได้มีโอกาไปยังต่างแดน
และเป็นการสืบทอดพระพุทธศาสนาให้กว้างไกลออกไปเป็นประโยชน์ต่อ
ผู้คนทั่วโลกตะวันตก
ถือได้ว่าเป็นย่างก้าวที่สำคัญของการสืบทอดอายุพระศาสนา
และพระสัทธรรมคำสอนของพระพุทธองค์

